

Evitarea obligațiilor fiscale de către întreprinderi: s-a ajuns la un acord privind intermediarii fiscali

La 13 martie 2018, Consiliul a ajuns la un acord cu privire la o propunere care vizează sporirea transparenței în vederea combaterii **planificării fiscale** agresive la nivel transfrontalier.

Proiectul de directivă este cel mai recent dintr-o serie de măsuri menite să prevină evitarea obligațiilor fiscale de către întreprinderi.

Acesta va impune intermediarilor, precum **consultanți fiscali, contabili și avocați** care concep și/sau promovează sisteme de planificare fiscală, să raporteze cu privire la sistemele considerate potențial agresive.

Statele membre vor avea obligația de a face schimb automat de informații pe care le primesc prin intermediul unei **baze de date centralizate**. Acest lucru va permite identificarea mai rapidă a noilor riscuri de evitare a obligațiilor fiscale, precum și luarea de măsuri pentru blocarea acordurilor dăunătoare.

Statele membre vor avea obligația de a impune **sanctiuni** intermediarilor care nu respectă măsurile de asigurare a transparenței.

„Îmbunătățirea transparenței este un element esențial al strategiei noastre de combatere a evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale”, a spus Vladislav Goranov, ministrul finanțelor al Bulgariei, țară care deține în prezent președinția Consiliului. „Dacă primesc informații cu privire la sisteme de planificare fiscală agresivă înainte ca acestea să fie puse în aplicare, autoritățile vor fi în măsură să **elimine lacunele** înainte să se piardă venituri.”

Statele membre reușesc din ce în ce mai greu să își protejeze bazele impozabile de erodare deoarece structurile de planificare fiscală la nivel transfrontalier devin din ce în ce mai sofisticate. Proiectul de directivă este menit să prevină planificarea fiscală agresivă, permițând un control mai riguros al activităților intermediarilor fiscali.

Proiectul de directivă stabilește „semne distinctive” pentru a identifica tipurile de sisteme care trebuie raportate autorităților fiscale. Cerința de a raporta un sistem nu implică faptul că acesta este dăunător, ci doar că poate fi de interes pentru autoritățile fiscale în vederea unui control mai detaliat. În timp ce multe sisteme au scopuri pe deplin legitime, obiectivul este de a le identifica pe cele care nu au astfel de scopuri.

Propunerea reflectă în linii mari acțiunea 12 din planul de acțiune al **OCDE** pentru 2013 privind prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor.

Etapele următoare

Acordul a fost obținut în cadrul unei reuniuni a Consiliului Afaceri Economice și Financiare. Consiliul va adopta directiva fără dezbateri suplimentare, de îndată ce textul va fi finalizat în toate limbile oficiale.

Statele membre vor avea ca termen data de 31 decembrie 2019 pentru a transpune directiva în acte cu putere de lege și norme administrative naționale.

Noile cerințe de raportare se vor aplica **de la 1 iulie 2020**. Statele membre vor avea obligația de a face schimb de informații o dată la trei luni, în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului în care au fost depuse informațiile. Astfel, primul schimb automat de informații va fi finalizat până la 31 octombrie 2020.

Directiva necesită unanimitate în cadrul Consiliului, după consultarea Parlamentului European. Parlamentul și-a votat avizul la 1 martie 2018. (Temei juridic: articolele 113 și 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.)

- [Proiect de directivă din martie 2018 privind intermediarii fiscali](#)

Rue de la Loi 175 - B-1048 BRUSSELS - Tel.: +32 (0)2 281 6319
press.office@consilium.europa.eu - www.consilium.europa.eu/press